

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 10. ОКТОБАР 2021, ГОДИНА 23, БР. 5

ЛАМБОРЦИНИЈЕМ НЕЋЕШ УЋИ У РАЈ

(Јеромонах Игњатије (Шестаков), сабрат Сретењског манастира у Москви и уредник портала "Православие.ру", одговарао је, у емисији ТВ канала "Сојуз" на питања гледалаца о томе да ли је тежња ка комфору спојива са Хришћанством, како ускладити ритам савременог живота и живот Цркве, као и о томе какве нам све проблеме доносе нове технологије у нашој свакодневици. Одломке из овог разговора преузели смо из православног зборника "Душа", Епархије шабачке)

Чини ми се да човекова тежња ка комфору делимично изражава његову тежњу ка повратку у рај. Живећи овде, стално осећамо извесну nelaгоду. И тежња ка комфору такође сведочи о томе да плачемо за изгубљеним рајем. Није случајно што многи центри удобности, тржни центри и центри за разоноду носе назив *Paradis*, односно *Raj*. Ово је наизглед вулгарно, али с друге стране, људи тако несвесно покушавају да се врате у неко рајско место и стање. Јасно је да, ако се човек буде бавио само стварањем материјалног комфора, то неће имати везе са богоопштењем. ... А, сад видимо примере бескрајног комфора који достиже невероватне размере - таквих ствари никад није било међу људима. Истовремено, то је често праћено окретањем од Христа, од Бога. То се дешава и на Западу и код нас.

Међутим, АПСОЛУТНИ ФИЗИЧКИ КОМФОР И БОГ СУ НЕСПОЈИВИ. Они су као уље и вода. Премда бисмо веома желели да их спојимо. Желимо да уђемо у рај *Ламборцинијем*. Желимо да будемо са Богом, а да при том живимо некако изузетно лепо, добро и срећно, као што живе некакве звезде Инстаграма: да будемо вечно млади, лепи и успешни. Ова реч "успешни" се данас стално понавља, премда се често не објашњава: успешни у чему?

Чак и страх Божији, који постоји у нама, православним хришћанима, понекад се претвара у некакав сујеверни страх - у жељу да нам и тамо, у другом свету, буде комфортно. Чини ми се да данас постоји тренд у свакодневном животу православних хришћана: да не излазимо из зоне комфора, као да седимо у кабриолету, будемо са Богом, да будемо причасници Божанске благодати. Међутим, ту постоји врло озбиљан дисонанс, и ми то још увек не схватамо. Још увек нисмо у стању да схватимо суштину и последице оног степена ком-

фора који се обрушио на човечанство, укључујући, ако не и пре свега, народе који исповедају Христа. ... Почећемо од главног. Ми идемо за Господом Исусом Христом, Он је наш Началник, пример за углед. Али, хајде да погледамо како је Он живео овде, на Земљи, да погледамо и окружење у којем је проповедао, у којем је одрастао.

Људи су, у време Христа, живели много скромније. Чак су и најбогатији цареви тада живели скромније него што данас живи неки просечан власник салона аутомобила. Али, чак је и за тај свет Христос био сиромашан: није имао ни кућу, ни неку имовину, и то није случајно. ... Ми се угледамо на Христа, на апостоле. Али, они су живели врло скромно, чак и по стандардима ондашњег света. И, није случајно то што Господ није дошао у овај свет као богати цар, или као освајач, или као трговац. ... ДОШАО ЈЕ КАО ПРОГНАНИК. И, у томе је важна основа нашег хришћанског живота. Треба да се угледамо на овај идеал, не смемо да заборавимо на то. Некадашње генерације хришћана, и код нас у Русији, никада то нису заборављале. Може се рећи да људи нису тежили да премаше извесну границу комфора, управо зато што су се руководили Христовим моралним идеалом. ... Чини ми се да прави Хришћанин не може бити претерано богат човек и да се купа у луксузу. Односно, он може *de facto*, али то нема никакве везе са Хришћанством. Човек може бити богат, може имати, рецимо, две куће и још много свега. Али, постоји извесна црта после које се поставља питање: "А, да ли си ти уопште Хришћанин? Да ли живиш по Јеванђељу ако се купаш у таквој раскоши?"

Да ли је, уопште, дозвољено прилагођавати себи принципе хришћанског живота? Уобичајена је ситуација: човек се понекад толико умори да га мрзи да чита јутарње или вечерње правило, жели дуже да одспава или увече да што пре легне у кревет. ... Или, честа ситуација, посебно током лета, када многи суботом и недељом одлазе у викендицу: нема храма у близини, и људи изостају са недељне службе... Овде се, такође, ради о томе како је нама згодније, комфорније. Ако је човек уморан и буквално приморава себе да обави молитвено правило, мислим да неће погрешити. Не треба се плашити тога. Ако се мало потрудимо, ако будемо поштовали молитвено правило, то ће нам бити само на корист. Али, при том, ВАЖНО ЈЕ УНУТРАШЊЕ РАСПОЛОЖЕЊЕ. Као прво, ТРЕБА ДА ПОСТОЈИ РАДОСТ И ЗАХВАЛНОСТ БОГУ. Уопште, било би исправно када бисмо, пробудивши се, започињали дан речима: "Господе, хвала Ти за ову кишу напољу, за ово сунце, за место на којем живим, за посао који имам, за моје сроднике". Врло је важно да је човек захвалан. ЗАХВАЛНОСТ И РАДОСТ УВЕК

Знајте да је наша највећа штета што су нам искоренили потребу за Богом. Убедили су нас да је наша природна средина тама, и да светлост постоји само као појам, а не као перспектива живота.
Митрополит Николај (Хаџиниколау)

ТРЕБА ДА БУДУ ПРИСУТНЕ У НАШОЈ МОЛИТВИ, ПА ЋЕ СЕ МЕЊАТИ СВЕТ ОКО НАС. Чини ми се да је то главно. Али, важно је и молитвено правило. То је исто као и тренинг у спорту: ако редовно тренираш, лакше ти је да тренираш. Понекад се може нешто и скратити, али не тако да то пређе у навику.

А, што се тиче одласка у храм: јасно је да понекад не можемо да одемо на службу недељом или празником, и да после то, на неки начин надокнађујемо, али то такође не сме да постане правило, зато што су недељна Литургија, недеља или празнични дани - посебни дани, ТО СУ БОЖИЈИ ДАНИ. Црква их није случајно установила, и овај ритам је врло важан за нас. ... Треба да се трудимо да се придржавамо црквеног богослужбеног тока. ...

Мислим да је тежња ка убрзавању и олакшицама већ ропство, у извесној мери. Шта значи: тежити комфору? ЧОВЕК КОЈИ ТЕЖИ КОМФОРУ НЕМИНОВНО ТЕЖИ БОГАЋЕЊУ. Заправо, он почиње мање да служи себи, а више мамону, и почиње да поступа по законима који му се намећу и, хтео или не, доспева у таштину. Практично, сви ми живимо у овој таштини и вреви. То се посебно види у градској средини... Наравно, има професија у којима се људи баве служењем ближњем, где материјални фактор није основа. Али, у суштини, већина људи који живе у великом граду..., заузета је зарађивањем новца. Заправо, зато и долазе овамо. Цела Русија долази у Москву да би овде зарађивала новац и преживела. Створен је такав систем. И, људи који желе да се обогате врте се као у зачараном кругу, практично постају робови. ... Треба чешће да размишљамо о томе како живимо и због чега и чему сва та трка.

Човек некуда жури и каже: "Брже, брже, брже!" И, поставља се питање: "Чујте, а зашто? Који је коначни резултат? Куда трчимо?" То је, у ствари, нека нездрава журба, врева у чистом облику. БРЖЕ И ВИШЕ. И, човек губи контролу, он више не разуме шта ће му све то. Управо, то је замка среброљубља, стицања богатства и комфора. Јер, практично, што више новца људи зарађују, тим више и троше. А, кад дођу на ниво врло богатих људи, практично сви постају робови. Робови тренда, моде, положаја, одређеног начина живота. Ова луда трка и убрзање рађају тежњу ка средствима за брзо преношење информација. Брже и више. И, на крају, не сећаш се с ким си јуче причао и о чему, зато што ти је глава препуна огромног броја порука и информација, и мозак не може да издржи...

Ми, који живимо у Цркви, треба да смо свјесни амбијента у коме покушавамо душе да спасемо. Немојмо се варати да живимо у времену у коме, ето, успут, и душе спасавамо. Обављамо још понешто од послова и, успут, и душе спасавамо. Тако се душа не спасава. СВЕ СЕ ТУ УЛАЖЕ, а ово друго - додаће се. *О. Рафаило (Бољевих)*

Зло које је сада присутно у свету биће још силније, али неће зло победити зло, него само љубав.
Свети цар Николај Романов

У НЕДЕЉИ 16. ПО ДУХОВИМА ПРОСЛАВЉАМО:

- 10.(27) Свети мученик Калистрат
- 11.(28) Преподобни Харитон Исповедник
- 12.(29) Преподобни Киријак Отшелник - Михољдан
- 13.(30) Свети свештеномученик Григорије; Свети Михаил Кијевски
- 14.(01) Покров Пресвете Богородице
- 15.(02) Свети свештеномученик Кипријан; Преподобни Андреј
- 16.(03) Св. свештмуч.Дионисије Ареопagit; Св. Пајсије (Јањевац), Патријарх српски

Драга браћо и сестре,
искуство наше Свете Цркве нас учи да је за наше упокојене највеће и најпасоносније - помињање њихових имена на Светој Литургији, пре свега на Проскомидији, док свештеник вади честице у току припреме Светих Дарова. Исто важи и за помињање наших имена и имена наше породице и ближњих - за здравље, решење тешких животних ситуација, добијање породе... У овом свештеном чину помињања живих или упокојених ближњих током Свете Литургије пожељно је учествовати и вршењем додатне жртве и добротинства - даривањем вина за Свето Причешће (може се наћи у продавници Саборне цркве), уља за кандила или брашна за спремање просфоре, као и добровољним прилозима, према могућностима. Овај дар за здравље и спас душа вас и ваших ближњих можете оставити у продавници свећа или неке од парова Саборне цркве, уз списак имена оних душа које ће бити помињане на Светој Литургији.
Братство Саборне цркве, ваши молитвеници пред Господом

Окренимо се призору који нам пружа савремено доба. Шта треба да кажемо о себи? Како треба да живимо, како да делујемо? Одговор на то питање налазимо код древних монаха; они су најавили нашу ситуацију, они су унапред описали начин деловања у таквој ситуацији. У последња времена, они који заиста буду служили Богу, благоразумно ће се сакрити од људи и неће чинити знамења и чудеса међу њима. Они ће поћи путем делања, раствореног смирењем, и у Царству небеском показаће се већим од Отаца који су се прославили знамењима. (Свети Нифонт) Каква значајна поука, каква утеха за нас, у овим пророчким речима знаменитог и духоносног Оца!
Услед умножавања саблазни, услед њихове распрострањености и господарења, услед заборављања на јеванђељске заповести и њиховог занемаривања од стране свих људи, за онога ко жели да се спасе неопходно је удаљавање од људског друштва у унутрашњу и спољашњу усамљеност.

Свети Игњатије (Брјанчанинов)

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел.храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.